

ството. Интервюираните лекари от ромските махали подкрепят тези данни.

По официални статистически данни, делът на инвалидите при циганите е по-нисък от средния за страната и близо два пъти по-нисък, отколкото при българските арменци и евреи. Но по данни от изследването “Циганите в преходния период”, инвалидите при циганите на възраст над 16 г. са 81 на 1000, т.е. над два пъти повече от средното за страната. Трябва да се има предвид и ранната инвалидизация в тази етническа общност. В тези 81 на 1000 не влизат децата-инвалиди, които съставляват 38% от инвалидите, регистрирани по време на изследването.

По данни от последното преброяване, образователното равнище на икономически-активното население на основните етнически общности в страната е следното:

Образование	Българи	Български турци	Цигани
висше/полувисше	20,2	2,0	0,9
средно (11-12 клас)	54,0	24,6	7,8
основно (8 клас)	22, 6	55,0	46,2
начално (4 клас)	3,0	16,0	36,7
неграмотни	0,2	2,3	8,5

В годините на прехода значителна част от ромските деца напуснаха училище или въобще не започват да посещават учебни занятия. По данни от цитираното изследване, 52% от ромските деца, подлежащи на задължително обучение (от 7 до 16 г.) изобщо не ходят на училище.

Значителна част от ромите живеят в обособени квартали, които имат типичен вид на гето. Пренаселеността в тях е норма. Преобладаващата част от ромските домове не отговарят на никакви хигиенни стандарти. В едно ромско жилище живеят средно 6,9 човека (Томова 1995), докато (по данни от преброяването) в българския дом те са 2,6 души. Един ром разполага средно със 7,1 кв.м жилищна площ, докато на средния български гражданин, в това число и ромите, се падат 16,9 кв.м. В 17% от жилищата няма никакви мебели, дори легла. Едва 37% от ромските жилища имат водопровод и канализация.